1880. VII. évfolyam. 33. szám. Debreczen, Kedd februárius 17.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . . 5 „
Negyedévre . 2 „ 50 kr.
Egy hóra . . 1 „
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivatalokná.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési dij:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények valamint a nyilttéri közlemények egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. *Az előfizetési és hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó beküldemények a szerkesztőségi irodába czimezendők,
nagyujteza Jósa-ház 1704. szám alatt

Debreczen, feb. 17.

Az osztrák delegatió szükkeblűsége a szegedi kaszárnya ügyében alkalmat nyujt a közjogi ellenzéknek, hogy magát a delegatio intézményét támadja meg s gúnyolódva és kárörvendve mutasson rá: ime mit várhattok Ausztriától!

Hogy valami nagyon sokat vártunk volna, hát biz arról szó sincs. Soha sem tekintettük Ausztriát a nagylelkűség példányképe gyanánt és soha sem ringattuk magunkat abban a balgatag képzelődésben, hogy az osztrákok áldozatot hozzanak valaha a mi érdekeinkért, valamint nevetséges és esztelen dolog volna, ha mi hoznánk áldozatokat az ő érdekeikért.

Mi ugy fogtuk föl mindig a köztünk létező kölcsönös viszonyt, mint a mely a do ut des elvén alapul. Engedmény engedményért. Ha mi adunk valamit, ők is adjanak; ha ők adnak, mi is adunk.

Az együtt élés annyi századon át, a historiai mult s a geographiai helyzet azonban annyira egymásba fonták érdekeinket, hogy sokszor nem lehet azokat sem nekünk, sem nekik különválasztani. Azon érdekek, melyek a delegatiók elé tartoznak, mindenesetre annyira közösek, hogy ott valóban rendkivül ritkán fordul elő az az eset, hogy azt lehetne mondani valamire: ez Ausztria érdeke, ez Magyarország érdeke.

Miben áll ugyanis a delegátiók hatásköre? Megszavazza a közös hadsereg s a diplomatiai képviselet költségeit no meg ideiglenesen az okkupált tartományok közigazgatására szükséges összeget.

Hogy a hadsereg oly karban tartassék, hogy képes legyen megvédni bennünket, ez legalább addig, mig magyar hadsereg nincs, még a függetlenségi párt szempontjából sem lehet kizárólag csak Ausztria érdeke s nem egyszersmind a Magyarországé. Az a hadsereg nem csupán az osztrák császár, hanem a magyar király birodalmát is ép ugy védi.

Hogy mindamellett, a mennyire lehetséges, a nélkül, hogy az ország biztonsága veszélyeztessék, takarékosan kell ki szabni annak a hadseregnek a költségét, ez is egyformán érdeke, az egyik államfélnek, ép ugy mint a másiknak. Sőt Ausztriának inkább mint nekünk, mert az osztrák népek több mint kétharmadát fizetik annak a költségnek, mig Magyarország nem egészen egy harmadát.

Józan észszel hogyan lehet itt arról beszélni, hogy a magyar delegátusok föláldozzák Magyarország vagyonát Ausztria gazdagitására? Hiszen mennél nagyobb az a hadügyi költség, annál nagyobb teher esik abból az osztrák népekre.

A külügyi képviselettel ép igy vagyunk. Egyátalán a mi közösügyes kiadás történik a mi részünkről, duplán kell azt teljesitni mindig Ausztriának. Már hogy aztán azzal Ausztria gazdagodjék, ha neki 70 milliót kell fizetni, mikor mi 30 milliót fizetünk, ilyen együgyüség nem fér a mi fejünkbe; de azt hiszszük, a máséba sem.

Furcsa hát azzal agitálni a delegátiók intézménye ellen, hogy ime a magyar delegátió milliókat szavaz meg az osztrákok javára, az osztrák delegátió pedig megtagadja a 400,000 frtot is, mely a Szegeden épitendő kaszárnyára volt előirányozva.

Az osztrák delegátió kétségkivül nagyon tapintatlanul járt el, midőn ez összeget törülte. Sok kaszárnya épült az absolut uralom alatt közös költségen oda át a Lajtán tul s a mi véres verítékünk is hozzá tapadt azok kövéhez; méltányos lett volna hát, ha ők is hozzá járultak volna a szegedi laktanya építéséhez. De ha a méltányosságot nem tartották szükségesnek figyelembe venni s nem vélték a közös érdekekre nézve elkerülhetlen szükségesnek azt az épitést, hát hiszen joguk volt törülni, azért még nem fordul föl a világ.

Lealázásról, a szégyen pirjáról arczainkon, felrugdaltatásról, korbácsuhogtatásról s más ilyen szánalmas elmezavarra mutató dolgokról hogyan lehet beszélni ez alkalomból, nem értjük. Mi a lealázó mireánk abban, hogy az osztrákok nem akarnak a mi kaszárnyaépitésünkhoz hozzá járulni pénzükkel? Ebből az egész dologból mi egyéb következményt nem vonhatunk ki, csak azt, hogy a magyar delegátusoknak is legyen rá gondjuk, jövőben, hogy egy félkrajczárt se szavazzanak meg oly kiadásra, mely Ausztriának javára válnék, de a közös érdekre nézve nem elkerülhetlen szükséges.

= **A delegácziók berekesztése.** (Magyar delegátió febr. 15.) A magyar delegáczió délben 12 óra után tartá zárülését. A közös kormány nevében Kállay Béni terjeszté elő a bizottság szentesitést nyert határozatait s a király köszönetét a delegáczió fáradozásaiért. Haynald bibornokelnök mondott ezután zárbeszédet, Ipolyi püspök felelt s köszönté fel a volt elnököt. (A z o s z t r á k d e l e g á c i o.) H a y m e r l e b. külügyminiszter bejelentette a hozott határozatok szentesitését a bizottsági tagok müködéséért. Erre S c h m e r l i n g elnök megtartá zárbeszédét s felköszönté a császárt; S t u r m pedig köszönetet mondott az elnökségnek fáradozásáért s a kormánynak nyilt közléseiért.

= **A horvát bán** — mint Bécsből jelentik Ő felségének beadta lemondását, utódául grf. P e j a c s e v i c s L á s z l ó t, esetleg B e d e k o v i c h horváth minisztert emlegetik.

= **Szeged uj főispánja.** Hir szerint K e n de K a n u t, percsorai kormánybiztos s képviselő fog kineveztetni.

— **A helyi érdekü vasutak ügyében.** A közm. és közlekedési miniszter a helyi érdekü vasutak épitését előmozditandó, egy specialis viszonyainknak megfelelő, a lehető legliberalisabb alapokon nyugvó törvényjavaslatot dolgoztatott ki, melynek czélja egyrészt e vasutak engedélyezését megkönnyiteni, másrészt pedig a vállalkozást az által, hogy az ily vasutak részére adható kedvezmények törvény által már előre megállapittatnak, felbátoritani. E törvényjavaslat tárgyaltatott legközelebb a közm. és közlekedési miniszteriumban s kilátás van rá, hogy az már a legközelebbi napokban fog az országgyülésnek tárgyalás végett előterjesztetni.

= **Az osztrák miniszter válság véget ér** legalább ezt mondják a hétfői lapok. Az osztrák miniszterválság megoldásához közeleg. Irják, hogy az a rövid szünet, mely a képviselőház üléseiben beállott, Taaffe gr. reményén felüli eredményt hozott, aki Coroniui gr. elnöknek tudtára adta, hogy már a szerdai ülésben befogja mutathatni az uj minisztereket, s ezért illő volna addig ülést nem tartani. Két uj ember lépne a kabinetbe; Eybesfeld Conrád báró neveztetnék ki kultusz- és közoktatási miniszterré; a pénzügyi tárcza iránt pedig egy a legutóbbi napokban sokat emlegetett finánczkapaczitás és Taaffe gr. közt ujból megkezdődtek a tárgyalások. Mi eredményre vezettek ezek a tárgyalások, idáig ismeretlen. A kabinet kiegészitésére vonatkozó császári kéziratokat — a mint hallik — a hivatalos lap keddi száma fogja közölni.

A hirlapirók közgyülése.

Budapest, febr. 16.

A hirlapirói kör tegnap megalakult. Jókai elfoglalván az elnöki széket elmondá, hogy az egyletnek kettős feladata van: az előforduló személyes kérdések kiegyenlitése, s a magyarországi hirlapirók jövendőjének az anyagi gondoktól való fölmentése. A szóló hangsulyozza, hogy az első feladatot illetőleg több félreértés merült fel. Itt csak arról van szó, hogy legyen egy állandó bizottság, mely közvetitést képezzen a kiegyenlithető becsületbeli kérdésekre nézve; erre nézve a párbajnak sem szentesitése, sem elitélése nem forog szóban; óhajtandó azonban, hogy mi a társadalomnak példát adjunk, e részben is a helyes eljárásra. A társadalomban a becsületsértésekre nézve viszás felfogás uralkodik, ott mindig a sértett fél van nagyobb pressió alatt, ki ha elégtételt nem követel a szenvedett sérelmért, elitéltetik, és kitaszittatik a társadalomból. Az alakuló egylet feladata lesz itéletet mondani az előfordulható sérelmek ügyében, s ha az igazság a sértett fél részén van, a sértőt sujtani a sérelemért. Az egylet második feladata a hirlapirók jövőjének biztositása, mi ha helyesen megoldatik, nagy behatással lesz a hirlapirói függetlenségre s a vélemény szabad kimondására is.

Ezután a választáshoz fogtak, melynek eredménye következő: Elnöknek közfelkiáltással Jókai Mór választatott. Alelnökök lettek szavazattöbbséggel: Urváry Lajos és Nagy Miklós. Titkárok: Hindy Árpád és Szabó Endre. Pénztárnok: Komócsy József. Könyvtárnok: Molnár Antal. Igazgatósági választmányi tagok: ifj. Abrányi Kornél, Ballagi Mór Csu ássy, Csávolszky, Eötvös Károly, Falk Miksa, Hegedüs Sándor, báró Kaas Ivor, Szaga Tamás, Láng Lajos, Törs Kálmán és Veinelsberg Leo.

A Petőfi társaság.

Budapest, febr. 16.

Tegnap délelőtt 11 órakor tartá rendes havi ülését az akademia kis termében. A terem válogatott közönséggel annyira megtelt, hogy a tagok is kiszorultak helyeikről, sőt a szomszédterem székeit is igénybe vették. Az ülés első tárgya Meltzl Hugó székfoglalója volt, Petőfi Olaszországban czimmel, felolvasta Névy László. Sorban egymásután ismerteti azon olasz költőket, kik Petőfi verseiből forditottak. Konstatálja, hogy Petőfi az olasz költészetben mennyire el van terjedve.

Kellemesen lepte meg a közönséget a felolvasó Névy László azzal, hogy e tárgygyal kapcsolatban eddig teljesen ismeretlen adatokat közölt „Petőfi olasz tanulmányairól.“ Ez adatokat Messi Antaltól, az olasz nyelvnek a tud. egyetemen és a kereskedelmi akadémiában tanárától kapta, ki Petőfit 1844—45-ben olaszul tanitotta.

Petőfi akkor a Hatvani-utczában a Jankovics-féle ház egy szük homályos udvari szobájában lakott Pálfy Alberttel. Az ajtóra belül Petőfi krétával Dantenak ezt a terzináját irta:

Per me si va nella citta dolente,
Per me si va nell' eterno dolore,
Per me si va tra la perduto gente.

A mivel a kis szobát és lakóit parodizálta.

Messi közlése szerint Petőfi jól és buzgón forditotta Pellico Silvio „Rabságom órái“ czimü htres munkáját, de legjobban szerette a canti popularit, a népdalokat. A felolvasó be is mutat kettőt, melyeket nagy pathossal szokott szavalni és dudolni. Az egyik szerelmi, a másik hazafiui dal. Az utóbbinak ez a refrainje:

Il giardino di natura
Poi barbari non é!

„A természet kertje (t. i. Italia) nem a barbároknak való.“

A barbárok alatt persze — ugymond a felolvasó, az osztrákokat értette az olasz költő, de a magyar költő is gondolta a magáét, mikor lelkesülten szavalt:

Il giardino di natura
Pei barbari non é!

A közönség élénk éljenekkel és tapsokkal fogadta az érdekes közleményt.

Utána gróf Zichy Géza olvasott fel részleteket „A leányvári boszorkány“ czimü költői elbeszélésből s összesen 358 strófából áll. Szerzője ez alkalommal az 1-ső, 8-ik, 11-ik és 12-ik énekeket olvasta fel, a közönség többször nyilvánuló tetszése közben. Zichy gróf igen kitünő felolvasónak bizonyult. Végül Margittay Dezső olvasta fel „Szegény Paikó“ czimü rajzát. A népéletből kikapott alak igazi magyar humora tapsokra ragadta a közönséget.

A kisbirtokosok földhitelintézete

vasárnap tartotta közgyülését. A jelenlevő részvényesek Bolváry Gellértet kérték föl az elnöklésre.

Burghardt István, mint az intézet vagyoni helyzetének megvizsgálására és megállapitására kiküldött ötös bizottság elnöke, a bizottság eljárásáról tesz jelentést. Az intézet vagyoni helyzete valóban elszomoritó, hogy az igazgatók és felügyelő bizottság tagjai az intézet vagyonát saját érdekeikre használták fel, hogy az intézetnek több százezer forintnyi vesztesége van. — A váltókövetelések 291,384 frtot tesznek. A volt igazgatóság 119,000 frtra reducálta ezt, az ötös-bizottság pedig csak 79,188 frtot tüntet fel e czimen. A bizottság nem mulaszthatja el felemliteni azon páratlan könnyelmüséget, mely a hitelmegállapitások alkalmával uralkodott. — A folyó számla-üzlet 245,390 frtot tüntet elő, az ötös-bizottság azonban csak 78,400 frtban vette fel s szerinte több mint 200,000 frt veszteség mutatkozik. — Az ötös-bizottság azon inditványt terjeszti a közgyülés elé, hogy a volt igazgatóságot a felmerült esetek után mozditsa el s az ujonnan megválasztandó igazgatóságot utasitsa, hogy a váltók lejáratánál azok beváltását kérlelhetlenül eszközölje, a folyó számlát azonnal rendbe hozzák. A záloglevél-üzletet egészen a lezárásig megvizsgálják s erről, valamint arról, kiknek az utasitására lett 590 drb részvény visszavásárolva s micsoda körülmények forognak fenn a 300 drb elsikkasztott részvényre vonatkozólag, a legközelebb tartandó közgyüléshez jelentést tegyenek.

Végül megválasztatott az uj igazgatóság.

Külföld.

— **A török birodalmat,** ugy látszik, csakugyan gyámsága alá fogja helyezni az orosz befolyás. A hosszu küzdelem, mely angolok és oroszok közt a főhatalomért vivatott, a legujabb hirek szerint ez utóbbiak javára dőlt el. A szultán már aláirta az iratot, mely Mahmud Nedimet, a hirhedt Mahmudoffot, Oroszország fölbérelt ügynökét nevezi ki miniszterelnökké, a neutralis és tehetetlen Savfet pasát kül-, a cselszövő Said pasát belügyminiszterré s Hafiz pasát, Layard személyes ellenségét, Konstantinápoly fökormányzójává.

— **A szerb skupcsina** e hó 15-én trónbeszéddel bezáratott.

— **Románia függetlenségét** hir szerint e hó 20-án fogják elismerni Franczia-, Angol- és Németország.

— **Nemzetközi liquidáló bizottság Egyiptomban.** Ennek létrejötte már el van határozva, Riders Wilson lesz elnöke.

— **Miklós nagyherczeg** a napokban a czár nevében Grévy köztársasági elnöknél tisztelgett. A nagyherczeg köszönetét fejezte ki a fogadtatásért, melyben az orosz czárné Cannesben részesült és tudatta a köztársaság elnökével, hogy a czárné a hosszas utazás fáradságai után még gyöngélkedik ugyan, de egészségi állapota immár kevésbbé aggodalmas.

Az álmosdi rablógyilkos a siralomházban.

Tegnap dél óta mindig nagyobb és nagyobb tömeg látogatja a péterfia uteczai katonai fogházat, hol az álmosdi rablógyilkos Nagy András siralomháza van.

A kirendelt őrség és rendőrök alig képesek visszatartani a tolongókat.

Nagy András az elitéit a látogatók kérdéseinek egyrészét felelet nélkül hagyja a másik részére azonban nyugodtan s elég érthetően felel. A börtön helyiség zord kinézésü hideg fütetlen szoba, balról a falhoz támasztva egy hosszu asztal áll, azon egy fa tányér tele ezüst és réz pénzzel, emellett több szivar. Az előtt szék van. A börtön többi oldalait a fegyenczek nyugágya foglalja el. Az ajtóval szemben egy szalmazsák van pokróczczal. Ez képezi Nagynak fekhelyét.

Nagy tegnap délután és egész este rendkivül nyugtalan és zavarodott volt. Este, mikor már a látogatók nem háborgatták, sok bort hozatott magának és sonkát. Ez volt vacsorája.

Nagyon sok bort ivott meg, le akarta magát mindenáron részegiteni, de ez nem sikerült neki. Mindig öntudatánál volt. Ugy 10 óra tájban zsoltárt vett elő és csendesen énekelt. Éjféltájban lefeküdt s csak reggeli 8 órakor ébredt fel, addig mélyen és nyugodtan aludt. Reggel 10 krért pálinkát hoza ott magának. Meg többet is akart hozatni, de már azt nem engedték meg neki.

Ma reggel látogatta egy földije, ki egyszersmind kaplárja is volt. — Mikor ezt meglátta, sürü könyekben tört ki s nyakába borult. — Sokáig beszélgettek együtt s mikor eltávozott, ezt mondá neki:

— Látod pajtás, mire jutottam. Mikor együtt iskoláztunk, ki gondolta volna, hogy még ennyire jutok.

Azután szivarjait mind oda adta jó barátjának.

Ugy féltizenegy óra tájban jött el hozzá másodizben Révész Bálint püspök ur káplánja. A lelkész ur kenetteljes szavait könyezve, megtörötten hallgatta.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

Malvina játékszere.

— *Elbeszélés.* —

Irta: Hamar László.

(Folytatás.)

Ily emelkedett gondolkozásu és fenkölt lelkü férfiu körében nem csuda, ha Malvina is elsajátitotta azon szivós erélyt, azon kitartó érdeklődést, mik a közélet tényezőnek minden lépését jellemzik.

Malvina nem volt szép. Termete középszerü s inkább merev, mint hajlékony, vonásai kifejezéstelenek, homloka alacsony, orra kissé tömpe, ajkai duzzadtak. Csupán vakitó fehérségü arczszine, fürtének sötét, dus fonadékai és szemeinek szokatlan fényü szikrái kölcsönöztek lényének némi kellemet.

De ha társalkodott, ha szellemének gyöngyeit kedvére ragyogtathatta, egészen átalakult. Ilyenkor alig képzelhetett volna az ember szebb, megnyerőbb alakot. Testtartásában plasztikai tökély, mozdulataiban ügyesség s lejének hordozásában ildom és bizonyos méltóság látszott, mik együttvéve kellemes jelenség gyanánt tüntették fel a különben igénytelen teremtést.

És ha hozzá tesszük, hogy beszéd közben ajkait mennyire kecsesekké, szemeit mennyire hóditókká s homlokát mily fénylővé varázsolá lángoló ifju lelke, meg kell vallanunk, hogy oly nővel álluuk szemben, ki bőven rendelkezik azokkal a kellékekkel, mik a férfi szivek megejtésére alkalmas eszközökül szolgálnak.

Fentebb emlitők, hogy Malvina ismeretséget kivánt kötni Zolnalakyval. De miképen? ez volt a kérdés.

Unokatestvére, névleg Hidvéghy Barna, csakhamar megadta rá a feletet, biztositván a tünődő leánykát, hogy mire a nap kétszer leáldozik, Zolnalakyt be fogja vezetni a Törpényi-palotába.

Azonban ez a dolog sokkal nehezebben volt kivihető, mint Barna gondolá.

Zolnalaky örömmel fogadta ugyan a szives meghivást, meg is köszönte szépen a kisasszony kitüntető kegyét; de azért egyátalában nem mutatott hajlandóságot a látogatásra, mert mint mondá: neki régi elve — kerülni a nőket.

Ez csak olaj volt a tüzre. Malvina vágyát e sértő udvariatlanság még jobban ingerlé s daczára Zolnalaky szabadkozásának, erősen feltette magában, hogy őt minden áron körébe vonja és a faragatlan vadonczot akármiképen — de megszeliditi.

A véletlen segitségére látszott sietni. A szinházban épen fényes álarczos bálra tett előkészületeket a vállalkozó szinigazgató.

— Ez pompás alkalom lesz az összejövetelre, gondolá magában Malvina. Most az a fődolog, hogy Zolnalaky is ott legyen.

Hidvéghy Barna ismét előállott. Mennyre földre fogadta, hogy ő elviszi oda Viktort; szép szóval, furfanggal, vagy erőszakkal? az nem kérdés, csakhogy elviszi.

El is vitte. A halvány, szemérmes ifju nem csekély elfogultsággal lépett be Hidvéghy karján a fényesen kivilágitott táncztermebe. Ekkor már javában járta a mulatság.

A páholyokban elegánsan öltözött delnők foglaltak helyet. A földszinten tarka álarczosok tolongtak, éktelen lármával hullámozva alá s fel. A zenekar hatalmasan müködött, mintha azon igyekezett volna, hogy tulszárnyalja a pokoli zsibongást. Hanem a rézkürtöknek ezuttal sehogy sem sikerült a verseny, — az álarczosoké maradt a diadal.

A zürzavaros hangáramlat kellemetlenül hatott Viktorra. Visszafordult; s alig tiz percznyi időzés után már menekülni akart e kábitó légkörből.

E pillanatban egy fekete dominó állott meg előtte.

— Te is itt vagy? szólalt meg az álczás hölgy saját természetes hangján.

— Kegyes engedelmedből szép maszk! válaszolt Viktor hidegen s közönyösen tovább lépdelt.

— Ho-hó! a manóba, te nagyon sietsz, jegyzé meg a dominó ismét elébe kerülve hősünknek.

— Nagy a hőség, a zaj, — én csendhez vagyok szokva, mondá Viktor barátságtalan hangon.

— És azért neked mégis maradnod kell, szólt nyájasan az álczás hölgy, nem riadva vissza az ifju zuzmarás kedélyétől. No most hatalmamban vagy, folytatá kariát Zolnalaky karjába öltve; valahára megcsiptelek, többé nem menekülhetsz!

Hidvégi Barna már ekkorra elpárolgott.

— De hát végre is, ki vagy te? — kérdé Viktor, fürkészőleg tekintve az álczás hölgyre, miért állasz utamban? Nekem semmi közöm hozzád, — én nem ismerlek.

— Épen azt akarom, hogy megismerj. Hidd el nem fogod méltatlanul elvesztegetni idődet, ha mellettem maradsz.

— Édes istenem, hisz oly erővel szoritod karomat, hogy a szabadulásra gondolnom se lehet. Mit kivánsz tőlem?

— Igéretet.

— Mire nézve?

— Hogy megtérsz és hibádat jóvá fogod tenni.

— Hát mit vétettem én?

— Neked egy elved van — —

— Van több is.

— Elhiszem, de én csak egyről szólok.

— Nos, és ez egy?

— Igen veszedelmes; szerencse, hogy nem nagyon ragadós, különben megjárná az egész női nem.

— Nem értelek.

— Te a napokban egy meghivást utasitottál aissza.

— Igaz.

— Mert neked elved: kerülni a nőket.

— Tökéletesen jól vagy értesülve!

— De ez az elv igen nevetséges oly ifju részéről, ki a muzsák szolgálatában áll. — Hát honnan merited te a lelkesülést, az ihletet, a varázst, ha nem a szépek szeméből, az ajkak mosolyából s a szivek bübájos világából? Édes barátom, a nők szükséges tényezői a költők lantjának, — azokat nem szabad tehát kerülni. Meglásd, ha követni fogod tanácsomat, költészeted sokkal magasabbra szárnyal!

— Mi keresetem volna nekem a mai elkényesztetett divatbákok közt? Én nem szeretem a feltünést, a látszatot, a külszint, az üres hivalkodást! Nem tudok hazudni, ok nélkül kaczagni s bolondja lenni holmi éretlen személyeknek! . . .

— Azt hiszed, hogy minden nő egyforma, hogy ma már nem is lehet komoly gondolkozásu leányt találni? — Csalódol! — Én ismerek egyet. Lelke tiszta; szive nemes és jó; elméje ép, romlatlan, még nincs megvesztegetve a külvilág kisértő csábjai által. — Ha akarod, megismertetlek vele?

— Ajánlatod mást bizonyára megörvendeztetne; engem azonban — nem tagadom kissé zavarba ejt.

— Ej, végre is örökké csak nem akarsz kuczorogni fütetlen szobában? Szibériai hévmérséklet mellett, — ugy segéljen, — megfagy a pegazus!.. A ki verseket ir, annak tüzre, gyujtó, hevitő, romboló elemre van szüksége. A költőnek eszményképeket kell keresnie, hogy költészete valóleg yen és ne mesterkélt!

(Folyt. kör.)

Mikor a lelkész ur távozta után beléptem hozzá, szilárd léptekkel, de vörösre kisirt szemekkel sétálgatott fel-alá. Még ekkor a lelkész szavainak közvetlen benyomása miatt senkihez sem szólott. A kérdésekre nem felelt, csak olykor-olykor hallatott egy-egy „Istenem“ felkiáltást.

Nagy, jól megtermett, kicsit kövéres kis pofaszakálu s szép fekete bajuszu ember, rendes tiszta huszár öltözékben.

Kérdeztem:

— Van-e édes anyja?

— Van! felelt ő rám tekintve.

— Hol?

— Tisza-Szalókon.

— Reméli-e, hogy eljön?

— Még tegnap sürgönyöztek érte. Jaj csak eljönne!

— Hát szeretné-e még látni egyszer?

— Hogyne szeretném az én édes anyám, a kinek világra jöttöm annyi kint okozott, de halálom még többet.

Ekkor ismét visszaesett előbbi helyzetébe s ismét keservesen sirt. — Egyszer aztán felsohajtott.

— Soha se hittem volna, hogy én még ilyen Isten csodája leszek.

— Már csak bele kell ebbe nyugodni. Egyszer mindenkinek meg kell halni.

— Hiszen belenyugodtam én.

— Hát kegyelmet remél-e még?

— Dehogy remélek, nem remélek én már semmit. Hiszen a mai világban az emberek olyan rosszak. Ki szánna meg engem? De hát iszen ne is szánjon, mert ez fáj legjobban, meg aztán nem is érdemlem én azt, hogy engem szánjanak.

Ezeket a szavakat már teljes higgadsággal, zsebbe dugott kézzel mondta, csak egyszer egyszer törülte meg a sok könynyezéstől viszkető szemeit.

A perczeket mik még az élethez kötik lázasan olvasgatja.

Egy mellettem álló paraszt ember azt találta neki mondani, hogy „no Andris jobban viseld magad a más világon“, ezért megharagudni láczott s félválról felelte oda neki:

— Hagyjuk el azt a más világot.

Különben megbánta tettét s töredelmesen viseli magát.

Napi hirek.

— **A 39-ik gyalogezred** hadkiegészitő parancsnoksága az 1880 ik évi fősorozást márczius hó elsején kezdi meg. A sorozás a hadkiegészitő parancsnokságunkhoz taztozó járásokban következő sorrendben fog lefolyni: Az első sorozó bizottság: Debreczenben márczius 1. 2. 3. 4. 5. 6-án. — Ér-Mihályfalván márczius 8. 9. 10 és 11-én. — Székelyhidon márczius 13. 14. 15 és 16-án. — Derecskén márczius 18. 19. 20 és 21-én. — Nádudvaron márczius 23. 24. 25. 26 és 27 én. — H.-Szoboszlón márczius 29 és 30-án. — B.-Ujvároson april 1. 2. 3 és 4-ikén. — H.-Böszörményben april 6. 7. 8 és 9-ikén. — H.-Hadházon aprilis 10 és 11-én. — H.-Nánáson aprilis 13. 14 és 15-én. — H.-Dorogon aprilis 16 és 17-én. — N.-Kállóban aprilis 19. 20. 21. 22 és 23-án. — Nyir-Bátorban aprilis 25. 26. 27. 28. 29. 30 és 31-én. — A második sorozó bizottság: Micskén márczius 1. 2 és 3-án. — Margitán márczius 5. 6 és 7-én. — Zilahon márczius 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16 és 17-én. — Zsibón márczius 19. 20. 21. 22. 23. 24 és 25-én. — Sz.-Csehben márczius 27. 28. 29. 30 31-én és aprilis 1. 2. 3 és 4-én. — Tasnádon aprilis 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13 és 14-ikén. — N.-Károlyban 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23 és 24 én

— **Az álmosdi rablógyilkos** felakasztatása holnap délelőtt 9 órakor fog megtörténni. Az akasztás helyéül a kettős domb szemeltetett ki. Éppen azon hely mellett, hol 1862-ben a hires Husztit felakasztották. Az volt városunkban az utólsó akasztás, azóta senkit sem akasztottak fel. Kozarek a mai vonattal érkezett meg Pestről.

— **Mándoki Béla** a mai szinházi próbán hirtelen oly rosszul lett, hogy kocsin keliett haza vinni. Rögtön orvosi gyógykezelés alá vétetett. A mára hirdetett „Makranczos hölgy“ helyett a „Czigány“ kerül szinre Jászay Mari asszonynyal.

— **A Proletárok** szombati előadása ugyancsak nagy port vert fel városunkban. Az előjegyzések a jegyekre nagyban folynak. Uj darab még hasonló érdeklődést nem keltett fel mostanában.

Elháritott tüz. Ismét egy szomoru következményeket eredményezhető tüzet sikerült a rendőrségnek elháritania. Ugyanis észrevették, hogy a Zugó-utczán a Kapros házának kéményéből sürü füst gomoly tör ki. Belől pipát égettek. Csak nagy nehezen lehetett rábirni a lakosokat, hogy az ajtót kinyissák s a tüzet oltsák el.

— **Jászay Mari** asszony a nemzeti szinház művésznője holnap utóljára lép fel szinpadunkon. E fellépése egyszersmind jutalomjátéka is leend. — Többen a közönség köréből kérték meg az igazgatóságot, hogy a művésznő egy társadalmi drámában is mutassa be magát. A művésznő engedve a közóhajnak választotta az „Idegen nőt“, a melyben gyönyörü drámai szerepe van. Toiletteje rendkivül fényes és gazdag lesz.

— **A ki meglövéssel fenyegetőzik.** Egy részeg henczegő ácsmester-legény egy fiakkeressel végig hurczoltatta magát egy párszor a városon. Mikor már jól kikocsikáztatta magát és a fizetésre került a sor, 50 krajczárral akarta kielégiteni a bérkocsist. Ez nem volt megelégedve, mire a hősködő ácslegény pisztolyt huzott ki s azzal fenyegetőzött. — A vége az lett, hogy ő ugyan nem sütötte el a pisztolyát, de a dutyiba csak betették.

— **A széchenyi lakoma**. Mint minden évben, a nemzeti kaszinó az idén is megünnepelte Széchenyi István gróf emlékezetét. A tegnapi banketten mintegy százan voltak jelen, igy több képviselő: Szlávy József, Széll Kálmán, Apponyi Albert gróf, Szilágyi Dezső, azonkivül számos főur, köztük Zichy Ferencz gróf volt konstantinápolyi nagykövet, Zichy Edmund gróf, azonkivül sok notabilitás a birói és a hivatalnoki karból. Az áldomást a Széchenyi billikommal kezében Zichy Antal mondotta.

— **A nők és az érettségi vizsgálat**. Azon alkalomból, hogy Hugonay Vilma grófnő, a ki Zürichben már orvossá qualifikálta magát, folyamodott a közoktatásügyi miniszteriumhoz az érettségi vizsgálat letehetéseért, a közokt. tanács egy legujabban tartott ülésben kimondotta az elvet, mely szerint a nők tehetnek nalunk érettségi vizsgálatot, de minden kedvezmény nélkül. Az engedélyt a miniszter adja meg esetről-esetre. Az érettségivel természetesen együtt jár a képesség ad incunda studia academica; minthogy azonban a mi egyetemeink nincsenek ugy berendezve, hogy nők is látogassák az előadásokat, az illetők egyelőre nálunk nem élhetnek a vizsgálat által nyert jogukkal.

— **Gramm János hollandiai iró**, ki néhány év előtt Magyarországon utaztában igen barátságos fogadtatásra talált, egy vigjátékot irt, melynek jövedelmét rokonszenvből hazánk iránt és köszönetül az egykori szives vendéglátásért, a szegedi árvizkárosultaknak ajánlotta fel. A lefolyt első jövedelmi részletet 50 o. é. frtot a hazai osztrák-magyar követség révén a magyar kormánynak elküldötte.

— **Krivácsy József**, a honvéd központi választmány elnöke kéri azon nemes szivü honfiakat, honleányokat és hatóságokat, a kik a 48—49-iki rokkant honvédek részére bizonyos adományokat ajánlottak fel s azt ugy a muit, mint az előbbi években nem küldték be, könyöradományaikat annál is inkább sziveskedjenek beküldeni, mivel a honvéd menházban lakó 48—49-iki honvéd rokkantok a könyöradományokból élelmeztetnek.

— **Arany Jánosnak**. Szalontáról, mint a Bihar közii, Arany Jánosnak 72 névaláirással ellátott albumot küldöttek Budapestre. A diszalbumban, melynek előlapján Arany János nevének kezdőbetüi, hátsó lapján pedig babérkoszoru által övezve az 1880-ik év szám látható, ezen egyszerü szavakat tartalmazza: „Toldy szerelme irójának nagyfalusi arany, szalontai hajdu Arany Jánosnak hálás emlékül, a hős Toldi örökét lakó tisztelői, Nagy-Szalonta 1880. jan. havában.“ Ugyanez alkalomból a költő által már régebben a szalontai ref. gymnasiumnál letett Arany-alaphoz, mely tanulóknak ösztöndijul szolgál, a szalontaiak még 100—150 frtnyi ösztöndijat csatolnak, melyre a gyüjtések már megkezdettek.

— **Az üstökös** melynek megérkeztét előre hirdették a csillagászok csakugyan feltünt az égboltozaton. A cordobai csillagvizsgáló intézetet értesitették is már táviratilag Argentiniból, hogy este kevéssel naplemente előtt és után látható. Minthogy azonban jelenleg közel áll a naphoz nem tünik fel oly fényesnek mint a minőnek ez a jelenség különben szokott s a minőnek ez is későbben, ha a naptól jobban eltávozott, fel fog tünni.

Szinház.

Tegnap Jászay Mari asszony második vendégjátékául „Iskarioth“ került szinre.

A művésznő Magdolnát játszta oly érzéssel, mintha minden szavát szive mélyiből tépte volna ki s oly rendkivüli odaadással, hogy szinte nem is látszott megbotránkozottnak egyesek szembeötlő szerepnemtudásai s összezagyvált beszédei felett.

A tegnapi előadás fénypontját az első felvonásbeli nagy jelenet, majd a második felvonás végjelenete képezte. Futása a nép üldözése elől s a mint Annás lábai előtt lerogyva elbeszéli lelke fájdalmát, majd találkozása Iskariothval, mind oly mozzanatok voltak, melyeket, a ki tőle látta, soha sem felejthet el.

A művésznő játékát mindinkabb nagyobb közönség nézi s hiszszük, hogy holnapi jutalomjátéka már zsufolt ház előtt fog lefolyni.

CSARNOK.

A küszöbön belől.

Közelebb X... barátomat látogattam meg, kinek egy igen szép és keilemdus leánykája van. Társalgás közben L... kisasszony mosolyogva fordult felém s igy szólt:

— Ön, a mint veszem észre, számtalan női körben megfordult s elég tanulságos tapasztalat birtokába jutott, de annak okát még sem találta ki, hogy a müveltség jelen korszakában a hölgyek, miért oly önzők, hiuk és munkátlanok? Ennek első sorban a fiatal emberek az okai, kik ha szórakozás vágyból, vagy unalomból leányos házhoz mennek látogatóba s ha véletlenül a házi leány bármiféle kézi munkával foglalkozik, szinte kiül arczukra a guny, a kicsinylés, mintha a házi foglalkozásban valami megalázót látnának. Igyekeznek azonnal szabadulni, szeretnének elfutni, ha a „Finom társalgó“-ból be tanult valamely illemszabály nem tartaná őket vissza, bizonyára a kapufélfától vennének bucsut. Ha az illem határai közt távoztak, azért tevék, hogy a család megrovó itéletét hárítsák el magukról. — Más légkör kell nekik, nem a szorgalom s tisztességes munka hazája.

A mennyi ház annyi szokás, a mennyi fő, annyi akarat, tehát kedvesebb hajlékot választanak, hol már czifrán felpiperézett társaság zangora mellett fogadja őket. Itt van csak a földi paradicsom: mosolyognak az arczok, a szép zene ábrándok honába büvöli a lelket, szikráznak az élczek, mint a röppentyük, az előbbi szorgalmas lánykát a fényben uszó kisasszonykák előtt „szobalánynak“ nevezik, a gunyolást mélyebb és sipitóbb hahota zárja be s ezt mondják: nem is hittük, hogy ily pompásan mulassunk.

Ha másnap véletlenül közönséges reggeli öltönyben lép ki a tegnap ünnepelt kisasszony az utezára s fiatal látogatója, az üres fejü gentleman szemközt jön vele, elforditja fejét, mintha sohesem csodálta volna a zongora billentyüin átfutamodó finom ujjacskákat.

A mai fiatal embereknek nem a szorgalmas és munkaszerető, hanem a divat változatai után futkosó hölgyek tetszenek. Ha dolgozunk, nem tetszik, ha egyszerü csinnal öltözve járunk, az sem tetszik.

Dobjuk hát félre előbb a munkát, hogy finom kezecskéink megtegyék a buzdító hatást; azután küldjünk fodrásznő után; végre naponta öltözzünk háromszor, hiszen a szobaleány, kit uri módon fizetünk, minek lopná hiába a napot? Ekkor talán lesz bennünk szeretetreméltóság, igy nem marad egyéb, mint a kényelem s heverés puha vankosa, a közelebbi estély élveire emlékezés, a lezajlott aprólékos szivviszonykák fölötti ábrándozás, délelőtt női látogatások, délután pedig zongora mellett női széptevések elfogadása. Ha eként férfi szivet sikerült hóditanunk, majd a zöld farsangon feltárul előttünk a szent házasság bájos édene. No mi aztán urnők vagyunk. Férjünk szive, élete, vagyona, mindene a miénk, ki anyagi s szellemi kivánatainkat mindenkor kész teljesiteni. A háztartás s uri kényelemhez ugyan sok pénz kell, de bármennyi kell is, ha szemünkben egy pár könycsepp jelen meg, férjünk minden áron előteremti. Munkára nincs szükség, hisz a tétlenségre maguk a fiatal emberek szoktattak. — Elég munka nekünk azon törni fejünket, hogy a szórakozás mily nemeivel kedveskedjünk. — Ezen eldorádói életmód mindaddig bájosan folyik, mig férjünk vagyona s hitele el nem fogyott. S ha aztán a csőd beálltával nem szeretem napok következnek s a férj öngyilkossággal szabaditja ki magát az erkölcsi gyalázat mocsáraiból, annak már csupán mi vagyunk az okai.

A férj könnyelmü nőtlen korában minket a tétlenségre, hiuságra tanitott, mi megtanitjuk arra, hogy a kifacsart czitromnak többé semmi értéke, segitünk rajta a mindennapi fájdalmas gunypanasz fegyverével, hogy mielőbb szabaduljunk tőle. Meg is siratjuk a boldog multat tartozó fájdalmas könnyüvel, de könnyeink zápora mögött földerül a remény szivárványa, mely ujabb férjhezmenésre, ujabb s változatosabb boldogságvágyra jogosit. No most már tudja ön, hogy a hölgyvilág nagyrésze, miért önző, hiu és munkátlan?

— Köszönet a felvilágositásért. Igaz, hogy némely férfi csupán a külszin után indul, elég neki, ha a divatos társalgás titkaival ismeretes a hölgy, elég ha kifogástalanul öltözködik. Rá bizza vagyonát, pénztárát, jövőjét, mindenét. Az általa teremtett keresetből mély alázattal koldulja vejétől a szükséges napi zsebpénzt s szerencséje, ha kegyelmes mosoly kiséretében kap egy morzsát azon keresményből, mely az ő nehéz fáradalmas gyümölcse.

Tisztelet a kivételeknek! Az ily urnők nem nagyon szeretik a családias otthont, az unatkozás alkalmat ad nekik sajátságos irányu gondolataik tetté érlelésére. A szomszéd vagy ismerős házak légköre ujélet adó éleny reájok nézve, hol kedélyesen kicsevegbetik magukat a hozzájok hasonlók rovására. Ők mindig igazat beszélnek, csakhogy az az igaz mindig nagyitó üvegen van szemlélve. Az ő habvállaikon is ott függ az egyik táska, melynek egyikében: az első hibájuk diszeleg, másikában: az utóbiban a mások hibája nyugtalankodik. A mások hibájának nyugtalankodása ösztönzi az ily hölgyeket a tulozva nagyitott igaz kimondására. Ez az ő munkakörük. Néha egy-egy divatos öltönyét bemutatja férjének, mint saját késziményét azonban titokban fizeti ki az előállitót, — még a hallgatásért meg is jutalmazza. Ha az ügyesen álczázott komédia szépen sikerül s a férfi a házi szükségre szánt anyagok korai pusztulása miatt szót emel röktön kész a felelet: „hiszen nem tarthat örökké!“

— Igy már értem, hogy a mai álmüveltség mily vészes ingoványba viszi az emberiséget. Ezért van tehát annyi baj némely családdál, hogy a házi társaság nem földi üdv, hanem kinos kárhozat.

Ezen társadalmi kinövések mindjárt elvesztenék égető voltukat, ha a leánygyermekek megkedvelnék illető korukban a hasznos házi foglalkozásokat. A henye munkátlan élet minden rosznak szülő anyja. A munkakedvelő, szorgalmas leány az élet szinpadán sohasem fog szégyent vallani, sohasem fog saját öntudata előtt pirulni; nem lesz sem ideje, sem alkalma hiuságokon s mások boszantásán törni fejét. Azon ferdeségek, melyek a társas élet napirendjén olykor fölmerülnek, bizonyára megszünnének, ha minden hölgynek kivétel nélkül jelszava volna a „munka s szorgalom“.

G. S.

Közgazdaság.

— **Uj fehéritési mód „haloxynléggel“**. Ez Száva Gerő brassai lakos legujabb, s szakértők által fölötte dicsért találmánya, melyet a ministerium szabadalmazott is. A haloxynnel való fehéritésnek sok előnye van, melyek közül kétségkivül legnagyobb az, hogy a beruházás fölötte csekély tőkét vesz igénybe. Ezen uj találmány által munkaerő és időben az eddigi fehéritési módhoz képest nagy a megtakaritás, a mennyiben nem szükséges sok épitkezés, sok edény és sok mosás; a fehéritéshez szükségeltető segédanyagok, vagy szerekhez sokkal kevesebb pénzerő kivántatik, mint az eddigi összes methodusoknál; a fehérités fokozható egész a hófehérségig; a gyapot, len, kender és juta-vásznak ha 2—3 óráig a „haloxyn“-légnek kitétetnek, már fehérek; a berendezéstől függ, hogy napjában egéss 1000 vég vászon a 50 méter fehérithető legyen; ezen uj fehéritést használhatják a barchett, gyapot-fonal, gyapot-vászon, juta, kender, len, fonal és papir-gyárosok is. Bővebben tudakozódhatni vármegye utcza 9-dik sz. I. emelet.

Mennyit érhet egy tehén? E kérdésre a következő adatokkal felelhetünk. Hont Matthew Cochrave amerikai hires állattenyésztő birtokában van jelenleg egy „X. Duchees of Airdie“ nevü tehén. E tehéntől már eddig Mr. Cochrave 9 bonyut kapott, melyek közül a IV. Duke of Hillhurst nevü bikát 7000 dollárért, a V. Duke of Hillhurst nevü bika borjut 2 hónapos korában 8000 dollárért, a V. Duchess nevü üszőt 8 hónapos korában 18,000 dollárért, a II. Duchesst tehén korában 21,000 a III. Duchesst üsző korában 23,600, a VI. Duchess of Hillhurst nevü tehenet 12,000 a III. Duchess of Hillhurst nevüt 20,500, a V. Duchess of Hillhurst nevüt 21,500 dollárért adta el, vagyis mindössze tehát már eddig 131,600 dollárt, vagyis körülbelől 264,000 frtot kapott be e tehénnek csupán borjui után. Jelenleg birtokában van még e tehéntől a IV. VII. és VIII. Duchess, és a VII. Duke of Hillhurst, és maga az anya tehén, mindössze 116,000 dollár becsértékben, s igy összesen a X. Duchess of Airdie 9 év óta 247,600 dollár, vagyis majdnem fél millió forintnyi tőkét hozott tulajdonosának.

Tutti-frutti.

Stäl asszony, a ki Fl. asszonynyal osztozkodott Talleyrand kitüntetéseiben, tudni akarta egy napon, hogy kettőjük közül melyiket szereti inkább. Stäl asszony sokat fáradozott a nélkül, hogy az udvarias abbét nyilatkozatra birhatta volna. „Mondja meg, szólott egyszer, ha mindketten egyszerre a vizbe esnénk, nem én volnék-e az első, kinek megmentésére gondolna? — Az meglehet, hogy nem, mivel nekem ugy tetszik, hogy kegyed jobban tud uszni.

* * *

„Szél ütött“ Leár király. Mulatságos történetet irnak a „P. H.“-nak Kapnikbányáról. Homokay ott müködő szintársulata e hó 10-én ugyanis nagy betükel hirdette „Lear király, vagy az őrült angliai fejedelem szinrekerültét. A szinészek is roppant előkészületeket tettek. Ujdonatuj szelet szereztek be. Ezt ugy kell érteni, hogy uj léniát vettek s még nem használt zsineget kötöttek rá. Ennek gyors forgatása által szokták ugyanis a vidéki szinpadokon a szelet előidézni. Az előadás estélyén a szél kitünően sivitott s Leár is rákezdte: Oh Leár verd a kaput, mely dörgésednek utat nyitott. A szél hirtelen eláll, Lear az oldalához kap, s egy „f—e egye meg“-et szalaszt ki száján, majd lehajolva, felemel egy léniát. — Ez a szél persze a zsineg elszakadása folytán röpült szegény Learhoz, akit kollegái ezóta csak „szélütött Lear királynak“ hivnak.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

Szerdán 1880. febr. 18-án

Jászay Mari asszony utólsó felléptéül és vendégjátékául

Idegen nő.

Dráma 5 felv.

Kezdete 7 órakor:

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**

Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

A debreczeni **ipar- és kereskedelmi-bank** 1880-ik évi

XII-ik RENDES KÖZGYŰLÉSÉT

1880. február 22-ik napján délelőtt 9 órakor tartandja Debreczenben a városháza nagy tanácstermében, melyre a t. cz. részvényesek ezennel meghivatnak, azon figyelmeztetéssel, hogy az alapszabályok 23 dik czikkének rendelete szerint részvényeiket a közgyülés előtt legalább öt nappal az intézeti pénztárnál le kell tenniök.

Tárgysorozat:

1. Igazgatósági jelentés az 1879-ik évről.
2. Az 1879-ik évi számadások és mérleg s ezzel kapcsolatban a felügyelőbizottsági jelentés előterjesztése után a számadások megvizsgálása, a mérleg megállapitása és a nyereség felosztása feletti intézkedés, végre az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása vagy megtagadása feletti határozat.
3. Az alapszabályok 34-dik czikke értelmében az igazgatóságból kilépő két tagnak, továbbá az alapszabályok 48-dik czikke értelmében 3 felügyelő bizottsági tagnak megválasztása. — A kilépettek ujra megválaszthatók.
4. Az alapszabályok 28-dik czikke értelmében a közgyülési jegyzőkönyv hitelesitésére 3 tagu küldöttség megválasztása.

Az évi jelentés és mérleg a közgyülést megelőző nyolcz nap alatt az intézet helyiségében az üzleti órák alatt megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a debreczeni ipar- és kereskedelmi bank igazgatóságának 1880. január 28-án tartott XIII ik rendes üléséből.

(34) 3—3

Az igazgatóság.

146. szám.

Arjegyzéke

a szegi gőzmalom

részvénytársaság készitményeinek

Katz Jakabnál

DEBRECZENBEN.

Nagybani eladás. Készpénz fizetés mellett o. é. Kötelezettség nélkül.

	szám	100 ㎏ frt	kr.
Buza-készitmények			
Asztali dara finom	A.	24	60
„ „ közönséges	C.	24	20
Királyliszt	0.	24	—
Lángliszt	1.	23	40
Montliszt	2.	22	80
Zsemlyeliszt különös	3.	22	—
Zsemlyeliszt	4.	21	20
Fehér kenyérliszt első rendü	5.	20	60
„ „ másod rendü	6.	20	—
Barna kenyérliszt első rendü	7.	19	40
„ „ másod rendü	8.	18	80
„ „ harmad rendü	8½	17	—
„ „ I. II. III.	9.	14,15	—
Buza-korpa (zsáknélkül)	10	4	80
Rozs készitmények			
Rozsliszt finom	I.	18	80
„ közép	II.	18	40
„ barna	III.	16	80
Lábliszt	IV.	—	—
Simaliszt	V.	—	—
Rozskorpa	VI.	—	—

Debreczen, 1880. évi febr. 17.

3—? 369

Van szerencsém a t. cz. közönséget értesiteni, hogy nálam mindenféle

ASZTALOS-

és kárpitos-munkák

kaphatók és megrendelhetők.

Ugy helyben, mint vidékre bármiféle

kárpitos-munkák,

mint bútorok egyszerűtől a legdiszesebb kiállitással,

szoba-diszitések

stb. a legolcsóbb árszámitás mellett felvállaltatnak.

Bútorraktáram Széchenyi-utcza a „Korona“-szállodával szemben van.

Tisztelettel

Zátorszky István

kárpitos.

(46) 2—6

Katonasági főorvos

Dr. Schmidt-féle

FÜL-OLAJ

Dr. Deutsch M.-által tökéletesbitve, meggyógyit minden siketséget, ha nem születéskor öröklöttetett; megszüntet nehézhallást, és fülzugást.

Bizonyitvány: Ezer és ezer köszönet a számomra küldött fül-olajért, melynek többszöri használata által én elvesztett hallásomat ismét teljesen visszanyertem. Oly süket voltam, sem a torony óra ütését, sem a harangozást nem hallottam, habár közvetlen a templom szomszédságában lakom; most azonban még zsebórám ketyegését is oly jól hallom, mintha sohasem voltam volna siket. Ezerszer mondok szives köszönetet önnek, uram!

Steiner Dávid

dipl. fő-tanitó Babocsán.

Egy palaczk használati utasitással együtt 2 frt 40 kr., postautalványnyal beküldése mellett bérmentve küldetik meg a főraktárból

Graetz Gyulától,

Wien, II. Praterstrasse 49.

(31).

(X) **Rendkivüli fontos**, mellbajok és makacs köhögésben szenvedők részére az orvosok által eddig legjobbnak elismert és meglepő sikertől koronázott gyógyszer, (a gümőkór minden fokában, gégehurut, idült köhögés vagy rekedtségnél) a Dr. Miller-féle mohnövénynedv. A szenvedő emberiség ezen szerben a mellre nézve rendkivül becses eszközt bir, melynek biztos gyógyerejére nézve feltünő bizonyiték rejlik abban, hogy fennállásának rövid ideje alatt, daczára a számtalan, fennen dicsért és ajánlott szereknek, magának mindenfelé utat nyitott. Eredeti tégelyekben van gyermekek és felnőttek számára. Egy tégely ára használati utasitással együtt 50 kr. Debreczenben valódi minőségben egyedül Stenczinger K. füszerkereskedésében kapható. Nyiregyházán Balla és Gusztáv uraknál. Nagy-Károlyban Kerekes B. urnál. Békés-Csabán Bartóky L. urnál. Gyulán Kohlmann F. urnál. H.-Mező-Vásárhelyen Szokolovits Illés urnál. Kecskeméten Bóka Zsigmond urnál. (10—16)

Debreczen, nyomstott kiadó-tulajdonos Kutasi Imre könyvnyomdájában, 1880.